

mancances òbviament, quant a equipaments culturals, concretament en la manca d'un teatre-auditori municipal. Aquesta situació actual contribueix a una real desestructuració del que és la vida cultural a Granollers, en què l'actuació de l'Administració local té un pes d'excessiu protagonisme.

S'haurà d'esperar el redactat final de la «Llei de mecenatge» per valorar els avantatges que pot representar per a l'associacionisme, però, pel que sembla, serà una llei a mida de les grans fundacions, amb importants recursos patrimonials, i no una llei que ajudi les petites entitats. Tot el que no siguin incentius fiscals en les aportacions a les entitats no ajudarà que aquestes puguin tenir i administrar recursos suficients. Malgrat això cal que les entitats, i en concret l'Associació Cultural, recuperin el protagonisme en la vida cultural de Granollers més pel camí de l'estudi, del debat i del fons bibliogràfic, que no pas per l'organització d'espectacles. En definitiva crec que l'antic Centre d'Estudis ha de redefinir-se perquè sigui l'àmbit d'estudi i de debat que avui manca a la ciutat. Això mateix haurà de ser un objectiu bàsic, que l'AC pugui aportar una línia de publicacions a les ara existents i que són escasses.

Pel que fa a les entitats, i concretament a aquelles que tenen un volum de gestió continuat o puntual important, potser caldrà pensar amb eines de gestió comunes que possibilitin actuacions coordinades, front comú davant les institucions i un millor aprofitament de recursos organitzatius, salvant la identitat de cada entitat.

Sobre el Museu de Granollers ja han opinat, amb millor i més coneixement, altres persones. No plantejo cap crítica a l'actual model ni forma de funcionament del Museu; el que sí crec és que seria bo que aquest es convertís en focus dinamitzador de l'activitat artística (pintura, escultura, fotografia). Aquesta aposta no contradiria l'actual model, sinó que el complementaria i ajudaria a donar-li contingut en aquells aspectes que no s'han pogut integrar en la vida cultural de la ciutat.

El teatre-auditori municipal. Aquest equipament és fonamental per al futur cultural de Granollers i cada any de retard en la seva inauguració suposa l'acumulació d'oportunitats perdudes. Fins ara han estat més -potser més sorolloses- aquelles veus que han criticat la construcció del teatre-auditori que no pas aquelles que l'han defensada. Granollers i la seva comarca necessita aquest equipament si no vol perdre un important tren cultural, la discussió no són les seves dimensions, sinó, potser, la bondat del projecte arquitectònic. El projecte actual sacrifica els espais, n'oblida la versatilitat, la transformació i la mobilitat; la rigidesa de l'espai pot hipotecar-ne el funcionament. Però no obstant això, el teatre-auditori municipal serà, amb els retocs i les millores que calgui, un bé per al ciutadà de Granollers, que té tant dret a gaudir d'un bon encontre esportiu com a fer-ho d'una audició musical en una sala en condicions.

S'ha dit, també, que costarà d'omplir. És que un equipament tan sols es justifica quan s'exhaureixen les localitats? La funció i el valor del teatre-auditori estarà més en l'actualització continuada que no pas en aquella que és puntual. Actualment ja hi ha manca d'equipaments. Amb tota sinceritat crec que les opinions desfavorables sobre el teatre-auditori parteixen d'una visió parcial del que és i ha de ser l'activitat cultural en una ciutat.